

מקור המאמר בזוהר פרשת צו דף לה ע"א-ב

סוד הריה והעשן

עד דהו אולי, אשכחן חד גברא דהוה אתי, ותלת ענפי הרים בידיה, קריבו גביה, אמרו ליה למה לך האי. אמר לרוחך אובדא. אמר רבי אלעזר שפיר קאמרא. אבל תלת אלין למה. אמר ליה, חד לאברהם. חד ליצחק, וחד ליעקב. וכשינא ליה כחרא, וארכנא בהו. בגין דכתיב, (שיר השירים א) לריה שמניך טובים שמן תורה שמה. בגין דבhai ריחא, אתקנים חילשא דנפשא, ובהימנותא דא אתקימא, ואתגידי ברבאנו מעילא ותתא. אמר רבי אלעזר זפאה חולקיהון (ד) לה נ"ב) דישראל בעלמא דין ובעלמא דתי.

תא חוי, לית עלמא (נ"א נפשא) מתקימא, אלא על ריחא, ומריחא דא אשתחמודע ריחא אחרא. דהא בשעתא דנפיק שבתא, (נתפרזה החבילה) וסלק נפשא יתירא, ואשתארון נפשא ורוחא מתפרשן עציבין, אתה ריחא דא, ומתקרben דא ברדא וחדאן. ועל דא, בעי רוחא בתר רוחא, לקבלא ריחא, כיון דאתקבל ריחא מתקרben פחרדא וחדאן. כי Hai גונא ריחא דקורבן, בריחא (ד) מתקרben כלא בחרדא, ומתרלהטן ביינני וחדאן.

אחר רות, לקבל רית. כיון שמתקביל רית, מתקרבים כאחד ושםחים. לכן זה רית של הקרבנות, בריח זה מתקרבים כלם כאחד, ונקלקים הנרות ושםחים.

עד שהיו הולכים, מצאו איש אחד שהוא בא ושלשה ענפי הרים בידו. קרבו אליו, אמרו לו, מה לך את אלה? אמר, להריה והעשן אבדה. אמר רבי אלעזר, יפה אמרת, אבל שלשה אלה לשם מה? אמר לו, אחד לאברהם, אחד ליצחק, ואחד ליעקב, וקשרתי אותם יחד ותרחת בהם, משום שבתוב (שיר א) לריה שמניך טובים שמן תורה שמה. משום שבתיה הזה עומדת חלשת הנפש, ובאמונה הזה מתקימת, ושופעות ברכות ממצעה ומטה. אמר רבי אלעזר, אשרי חלקם של ישראל בעולם הזה ובעולם הבא.

בא ראה, אין העולם (הנפש) מתקיים אלא על רית, ומתרית הזה נודע ריח אחר. שברי בשעה שיוציאת שבת (נפרזה החבילה) ועולה הנפש היתרת, ונשארו הנפש והריה נפרדות עצובות, בא הריח הזה, ומתקרבים זה לזה ושמחים. ועל זה צריך רוח אחר רות, לATAB רית. כיון שמתקביל רית, מתקרבים כאחד ושםחים. לכן זה רית של הקרבנות, בריח זה מתקרבים כלם כאחד, ונקלקים הנרות ושםחים.

בָּא רֵאָה, **שְׁנַי** מְאוֹרוֹת, **אֶחָד** לְמַעַלָּה וּ**אֶחָד** לְמַטָּה, אֲםִרְתָּה מְלֹהִיט אָדָם הַמְּאֹר שְׁלַמְּטָה הַזָּה וּמְכָבָה אָתוֹ (אֵת אָתוֹ שְׁלִמְעָלָה), אָתוֹ **עִשֵּׁן** שְׁעֹולָה (מְהַמָּאָר הַמְּחַתּוֹ), מְלֹהִיט אָתוֹ הַמְּאֹר הַעֲלִיוֹן. כֵּה עִשֵּׁן הַקְּרָבָנוֹת, הַעִשֵּׁן הַזָּה שְׁעֹולָה, מְלֹהִיט הַמְּאוֹרוֹת הַעֲלִיוֹנִים וּמְתַלְּהָטִים בָּאֶחָד, וּכְלָם מְתַקְּרָבִים כָּאֶחָד בְּרִיחָה הַזָּה. וּמְשׁוּם כֵּה, רִיחָה נִיחָח לְהָ, (אָשָׁה) וּהְרִי פִּרְשָׁוֹת.

וְעַל פָּנֵי רִיחָה הַקְּרָבָנוֹ הַוָּא קִיּוֹם שֶׁל הַכְּל וּקִיּוֹם הַעֲולָם. וּהַקְּרָבָנוֹ עַל יָד הַפְּהָנוֹ שְׁמָקְרַב הַכְּל, וּמְשׁוּם כֵּה שְׁבָעָה יָמִי הַשְּׁלָמָה נִשְׁתַּלְמָיו בּוֹ, כִּדי שְׁכָלָם יִתְבְּרָכֵי בְּעַבּוֹדָתוֹ, וּמִמְצָאוֹ שְׁמָחוֹת וּבְרָכוֹת לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.

כְּתוּב, (ישעה כה) ה' אֱלֹהִי אַתָּה אַרְוֹמָמָךְ וְגַוּ, הַאֵי הַזָּה אַרְוֹמָמָךְ וְגַוּ. הַפְּסוֹוק שְׁצִירֵךְ אָדָם לְהַזּוֹות לְשֵׁם הַקְּדוֹשׁ וּלְשִׁבְחָה אָתוֹ עַל הַכְּל. וּמְאֵיֶה מָקוֹם הַשִּׁבְחָה שְׁלוֹ? כְּמוֹ שְׁבָאָרוֹה. וְכֹאֵן מִהָּעֵמֶק שֶׁל הַכְּל, שְׁכַתּוּב כִּי עֲשִׂית פָּלָא. פָּלָא - כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (שם ט) וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּלָא, וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּלָא, וְכֹאֵן נִאָמֵר. עֲצֹות מַרְחֹק, עֲצֹות: כִּמָּה דָּאת אָמָר, יוֹעֵץ. מַרְחֹק: דְּכַתִּיב, (ישעה ט) וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּלָא, וְהָא אַתְּמָר. עֲצֹות מַרְחֹק, עֲצֹות: כִּמָּה דָּאת אָמָר, יוֹעֵץ. מַרְחֹק: דְּכַתִּיב, (ירמיה לא) מַרְחֹק יְיָ נִרְאָה לֵי. וְכַתִּיב, (משלי

תָּא חַזִּי, תָּרִי בּוֹצִינִי, חַד לְעִילָּא וְחַד לְתַתָּא, אֵי לְהִיט בָּר נִש הָאֵי בּוֹצִינָא דְּלַתָּתָא, וּכְבֵי לְה (ס"א לְהָהִיא דְּלַעַלְלָא), הַהְוָא תְּנָנָא דְּסָלִיק (נ"א מְבּוֹצִינָא תְּתָא), לְהִיט הַהְוָא בּוֹצִינָא עַלְאָה. כֵּה תְּנָנָא דְּקָרְבָּנִין, הָאֵי תְּנָנָא דְּסָלִיק, לְהִיט בּוֹצִינִי עַלְאָי, וּמְתַלְּהָטָן בְּחַד, וּמְתַקְּרָבִין בְּלָהו בְּחַד, בְּרִיחָא דָא. וּבְגִין כֵּה, רִיחָה נִיחָח לִיְיָ, (אָשָׁה) וְהָא אַוְקָמוֹת.

וְעַל דָּא, רִיחָא דְּקָרְבָּנָא, קִיּוֹמָא דְּכָלָא, וּקִיּוֹמָא דְּעַלְמָא. וּקְרָבָנָא עַל יְדָא דְּכָהָנָא, דְּמְקָרְבָּנָא כֵּלָא. וּבְגִין כֵּה, שְׁבָעָה יוֹמִי אַשְׁלָמוֹתָא, אַשְׁתַּלְמִימָו בְּיַה, בְּגִין דִּיתְבְּרָכָוֹן בְּלָהו בְּפּוֹלְחָנִיה, וּיְשַׁתְּכָהוּ חְדֹוֹאן וּבְרָכָאָן לְעִילָּא וּתַתָּא.

כְּתִיב (ישעה כה) יְיָ אֱלֹהִי אַתָּה אַרְוֹמָמָךְ וְגַוּ, הַאֵי קִרָּא אַוְקָמוֹת, יְיָ אֱלֹהִי אַתָּה. דְּבָעֵי בָּר נִש לְאַזְדָּאָה לְשָׁמָא קְדִישָׁא, וּלְשִׁבְחָא לִיה עַל כֵּלָא. וּמְאֵן אַתָּר שִׁבְחָא דִּילִיה, כִּמָּה דְּאַוְקָמוֹת. וְהָכָא מִעְמִיקָא דְּכָלָא, דְּכַתִּיב בַּי עֲשִׂית פָּלָא. פָּלָא: כִּמָּה דְּכַתִּיב, (ישעה ט) וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּלָא, וְהָא אַתְּמָר. עֲצֹות מַרְחֹק, עֲצֹות: כִּמָּה דָּאת אָמָר, יוֹעֵץ. מַרְחֹק: דְּכַתִּיב, (ירמיה לא) מַרְחֹק יְיָ נִרְאָה לֵי. וְכַתִּיב, (משלי

ל"א) מִפְּרָחָק תְּבִיא לְחַמָּה.

עֲשִׂית פָּלָא. פָּלָא - כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (שם ט) וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּלָא, וְכֹאֵן שְׁנָאָמֵר יוֹעֵץ. מַרְחֹק - שְׁכַתּוּב (ירמיה לא) מַרְחֹק הַנִּרְאָה לֵי. וְכַתִּיב (משל ל"א) מַרְחֹק תְּבִיא לְחַמָּה.

אמונה אמן, כמה דעת אמר, (דברים גב) אל אמונה אין עול. ואוקמיה אמונה בלילה, כמה דעת אמר (תהלים צב) ואמונה נתקה בלילה. ובתיב (איכה ג) חדים לבקרים רבה אמונה נתקה, ועפני קדשא בריך הוא לדבאה לון לישראל מחויבוז, כמה דכתיב, (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורם וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם. ברוך כי לעולם אמן ואמן.

אמונה אמן - כמו שנאמר (דברים לב) אל אמונה אין עול. ופרשוה אמונה בלילה, כמו שנאמר (תהלים צב) ואמונה נתקה בלילה. וכותוב (איכה ג) חדים לבקרים רבה אמונה נתקה. ועתיד הקדוש ברוך הוא לטהר את ישראל מחתאים, כמו שכתבו (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורם וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

ספר אור זהר (עמוד 209)

מתו לשון הזהר מסג'ל לנשמה אף שלא ידע Mai קאמר

כבר נודע גדול יקר תפארת ונDEL תחלות ספר היקר והקדוש תקוני וזה שחבר התנא האלמי רבינו שמואל בן יהאי זכר צדיק לברכה, אשרי אדם שמע לו לשקר על דלותתו יום יום, אשר חכמים הגידו שאף לשונו לשון הזאב (זהר) מסג'ל מאד לנשמה אף שלא ידע Mai קאמר.

(הקסמת הרב הקדוש מאפטא תקוני זהר דפוס מעובו)

נ) למד חמץ דפין בזוהר בכל יום

וראי קבע עצמו למד חמץ דפין בזוהר בכל יום, והוא תוצאה גדויל ותקון גדויל לנפש להארה ולזוכה ולתקנה ולכלות קוצים מרמות רעות ותאות רעות לנעם השם, והוא מרפא ותקון לחטאיהם ופשעים של הנפש.

נא) תקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זהר או תקונים בכל יום וכו' נתנו מרן האר"י תקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זהר או תקונים בכל יום, וכן נהג מורי ורבו לקבע למזרן בלילה, במשניות או בזוהר, או שניהם באחד טובים. (מורה באצבע להחיד"א אותן מ')

nb) למוד זהר הקדוש אף באין מבין חשוב באלו חדש חדים

מעלת חדש תורה שהוא חשוב מאד בשימים מפעל, עד שאמרו זהר הקדוש שבונה שם חדים, ועליו הבהיר אומר: "לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה", אל תקרי עמי אלא עמי, שענשה שתח' להקדוש ברוך הוא וכו', והוא תקון גדויל לכל עזון ולכל חטא ובירת לעזון פנים הרנית וכו'. גם למוד ספר זהר הקדוש אף באין מבין חשוב באלו חדש חדים. ואחר המרכה ואחר הפעית ובלבד שכון לבו לשים.

nn) לומר זהר חדש קדם התפלה

תגיד להארכים שאם רוצים להגיד מעט זהר קדם התפלה שיגידו זהר חדש, שם גם בן יכולם להיות חסיד. (דברי אהון בשם הרב הקדוש רבי אשר מסתולין).